

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์ สัมภาษณ์ การวิจัย สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521
2. เพื่อศึกษาเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521
3. เพื่อศึกษาสภาพการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีต่อนักเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 จำนวน 530 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน นอกจากนี้มีตัวอย่างประชากรนักเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรจำนวนกลุ่มละ 40 คน ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มนี้มาใช้ประกอบในการอภิปรายผล รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 610 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามผู้ปกครอง มีอยู่ 6 ตอน สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ ความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตร เจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตร การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ปัญหาของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้และความต้องการของผู้ปกครองในการรับทราบเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521

2.2 แบบสอบถามชุดที่ 2 และ 3 เป็นแบบสอบถามนักเรียน และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามลำดับ ได้สอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน เพื่อใช้ในการอภิปรายผลให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เดินทางไปแจกแบบสอบถามแก่นักเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยตนเอง ส่วนแบบสอบถามผู้ปกครอง ผู้วิจัยได้ฝากนักเรียนนำไปให้ผู้ปกครอง สำหรับผู้ปกครองที่ไม่สามารถตอบแบบสอบถามได้ ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขออนุญาตหมาย วัน เวลา และสถานที่ เพื่อทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง รวมเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 7 สัปดาห์ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2528 ถึงวันที่ 4 ตุลาคม 2528

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามชุดที่ 1 (สำหรับผู้ปกครอง) ทำการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครอง ได้วิเคราะห์หาค่าความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตร ได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 เจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตร ได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ตอนที่ 4 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ได้วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวม ค่าเฉลี่ยจำแนกเป็นรายข้อ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้แก่นักเรียน ได้วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและแบบพหุคูณ

ตอนที่ 6 ปัญหาของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ได้วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวม ค่าเฉลี่ยจำแนกเป็นรายข้อ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 7 ความต้องการของผู้ปกครองในการรับทราบเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ได้วิเคราะห์หาค่าร้อยละและค่าความถี่

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามชุดที่ 2 (สำหรับนักเรียน) ทำการวิเคราะห์ดังนี้

การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของนักเรียน ได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามชุดที่ 3 (สำหรับครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) ทำการวิเคราะห์ดังนี้

การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4 การเปรียบเทียบการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียน และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะภาพของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองที่เป็นเพศชายและหญิง มีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยผู้ปกครองที่เป็นเพศชายมีจำนวนมากกว่าผู้ปกครองที่เป็นเพศหญิงร้อยละ 16.8 ส่วนใหญ่แล้วผู้ปกครองร้อยละ 48.8 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนมากร้อยละ 37.6 และผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 42.8 จบการศึกษาประโยคประถมศึกษา

2. ความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521

ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ เกี่ยวกับหลักสูตรของผู้ปกครองทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย แต่ผู้ปกครองร้อยละ 35.9 มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรระดับปานกลาง

3. เจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521

ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติ เกี่ยวกับหลักสูตรของผู้ปกครองทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 53.2

4. การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน

ค่าเฉลี่ยคะแนนการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้ปกครองทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการส่งเสริมการเรียนรู้เป็นกลุ่มประสบการณ์แล้ว ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้ระดับปานกลางในกลุ่มทักษะ ภาษาไทย กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ และการส่งเสริมการเรียนรู้โดยทั่วไป ส่วนกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ผู้ปกครองได้ส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับน้อย

5. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติ เกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติ เกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

นอกจากนี้แล้วพบว่า ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรมีความสัมพันธ์กันในทางบวก แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นั้นอยู่ในระดับที่ต่ำมาก และจากการหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการส่งเสริมการเรียนรู้กับความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติเกี่ยวกับหลักสูตรและการส่งเสริมการเรียนรู้ พบว่าตัวแปรเหล่านี้ไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ

6. ปัญหาของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนระดับปานกลางและผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็มิมีปัญหาในระดับปานกลางด้วย

ปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเรียงตามลำดับจากมากอันดับที่ 1-5 ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจในการอธิบายข้อสงสัยในการทำงาน ทำการบ้าน ตรวจการบ้าน หรือทบทวนเนื้อหาวิชาในกลุ่มทักษะ คณิตศาสตร์ การกระตุ้นให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ อยู่เสมอ การให้เวลาในการเอาใจใส่ในการเรียนของนักเรียน ความรู้ความเข้าใจในบทบาทของผู้ปกครองที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนและความรู้ความเข้าใจในการอธิบายข้อสงสัยในการทำงาน ทำการบ้าน ตรวจการบ้านหรือทบทวนเนื้อหาวิชาในกลุ่มทักษะภาษาไทย

ปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเรียงตามลำดับจากน้อยไปหามากอันดับที่ 1-5 ได้แก่ การจัดเวลาให้นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน การให้นักเรียนทำงานประดิษฐ์และงานช่าง การให้นักเรียนทำงานเกษตรภายในครอบครัว การนำเกมที่ส่งเสริม

การเรียนมาให้ฝึกเรียนฝึก และการมีโอกาสรื้อหรือเวลาในการติดต่อกับครู เกี่ยวกับการเรียน
ของนักเรียน

7. ความต้องการของผู้ปกครองในการรับทราบเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.
2521 พบว่า

7.1 ผู้ปกครองที่เคยศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษาที่ใช้
อยู่ในปัจจุบันมีมากกว่าผู้ปกครองที่ไม่เคยศึกษา

ผู้ปกครองที่เคยศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรส่วนใหญ่ศึกษาจาก
โรงเรียน รองลงมาได้ศึกษาจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ส่วนเอกสารและวารสารเป็น
แหล่งที่ผู้ปกครองศึกษาน้อยที่สุด แหล่งอื่น ๆ ที่ผู้ปกครองส่วนน้อยระบุไว้ ได้แก่ ดูจากหนังสือ
เรียนและการซักถามพูดคุยกับนักเรียน จำนวน 9 ราย ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรเนื่อง
จากมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค่าจำนวน 4 ราย จากคำแนะนำของผู้มีความรู้ ความเข้าใจ
ในหลักสูตร จำนวน 3 รายและพูดคุยกับเพื่อนบ้านจำนวน 1 ราย

ผู้ปกครองที่ไม่เคยศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประถมศึกษา
ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีเพียงส่วนน้อยที่ให้เหตุผลไว้โดยให้เหตุผลว่าไม่มีเวลา เนื่องจากต้องประกอบ
อาชีพและมีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบมากอยู่แล้วจำนวน 26 ราย ไม่สนใจและไม่ต้องการที่จะ
ศึกษาค่าจำนวน 9 ราย ไม่มีแหล่งความรู้ เอกสาร วารสาร ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร
จำนวน 5 ราย ไม่ได้รับแจ้งจากโรงเรียนจึงไม่ทราบเรื่องหลักสูตรจำนวน 3 ราย คิด
ว่าหลักสูตรที่จัดไว้นั้นเหมาะสมดีอยู่แล้ว เนื่องจากจัดโดยผู้ที่มีหน้าที่โดยตรง ประชาชนไม่มี
สิทธิหรืออำนาจที่จะไปคัดหลักสูตรได้ จำนวน 3 ราย มีความคิดเห็นว่าเข้าใจหลักสูตรได้
ยากและหลักสูตรเปลี่ยนแปลงบ่อย อย่างละ 2 ราย และมีอยู่ 1 ราย ให้เหตุผลว่าที่ไม่เคย
ศึกษาเพราะไม่ใช่นักวิชาการ

7.2 ผู้ปกครองที่ต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.
2521 เพิ่มเติมมีมากกว่าผู้ที่ไม่ต้องการเป็นจำนวนมาก โดยมากกว่ากันร้อยละ 76.8 ส่วน
ใหญ่ผู้ปกครองต้องการได้รับความรู้โดยให้โรงเรียนชี้แจงมากที่สุด รองลงมาคือ ต้องการอ่าน
จากหนังสือพิมพ์ ดูรายการโทรทัศน์ ฟังวิทยุ และอื่น ๆ ที่ผู้ปกครองส่วนน้อยได้ระบุไว้ คือ
ให้ทางโรงเรียน มีหนังสืออธิบายถึงผู้ปกครองเป็นครั้งคราวจำนวน 4 ราย ขอให้โรงเรียน
ชี้แจงมากับนักเรียน และให้ทำเป็น วิ.ดี.โอ.จำนวนอย่างละ 1 ราย

ผู้ปกครองที่ไม่ต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษาเพิ่มเติม มีเพียงส่วนน้อยได้ให้เหตุผลที่ไม่ต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรไว้ว่า ไม่มีเวลา จำนวน 17 ราย ไม่สนใจ 5 ราย มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเพียงพอแล้ว 5 ราย เข้าใจหลักสูตรดีแล้วทุกอย่าง มีอายุมากแล้ว ไว้วางใจว่าฝ่ายจัดทำหลักสูตร สร้างหลักสูตรได้เหมาะสมดีแล้ว อย่างละ 2 ราย และให้เหตุผลว่าไม่มีประโยชน์และเสียเวลา ไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องราวร้ายๆ หลักสูตรประถมศึกษาไม่สำคัญมากนักเพราะชั้น ป.6 เป็นระดับชั้นที่ต่ำอยู่ และนักเรียนก็ยังคงเด็กเกินไป อย่างละ 1 ราย

7.3 ความต้องการของผู้ปกครองในการรับทราบเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 พบว่า ผู้ปกครองต้องการได้รับทราบเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 ในเรื่อง รายละเอียดของเนื้อหาวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นอันดับแรก อันดับรองลงมาคือ ต้องการทราบเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ วิธีการเรียน การสอน อันดับสุดท้ายคือ เรื่องการวัดผลประเมินผล

7.4 ความต้องการของผู้ปกครองในการรับทราบเกี่ยวกับหลักสูตรในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ พบว่า ผู้ปกครองต้องการได้รับทราบเกี่ยวกับหลักสูตรในกลุ่มทักษะ คณิตศาสตร์ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ กลุ่มทักษะ ภาษาไทย กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) กลุ่มประสบการณ์ที่ผู้ปกครองต้องการได้รับทราบเป็นอันดับสุดท้าย คือ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

8. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียน และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน

พบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้โดยส่วนรวมของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยทำให้ทราบถึงความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็ก ดังจะได้นำมาอภิปรายดังนี้

ก. ความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521

จากการวิจัยพบว่า มีผู้ปกครองเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรอยู่ในระดับมากและมากที่สุด คะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรอยู่ในระดับ

น้อย และผู้ปกครองส่วนใหญ่จะมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรระดับปานกลาง น้อยมาก และน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ทำการวิจัยร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527:78) ซึ่งศึกษาพบว่า ชาวบ้านทั่วไปมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรน้อย แต่ผลการวิจัยนี้กลับไปขัดแย้งกับงานวิจัยของ วิเชียร เทียมเมือง (2519:บทคัดย่อ) และ วิล โบลีโลว์ (2522:93) ที่กล่าวไว้ตรงกันว่า "ผู้ปกครองไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร" ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากวิเชียร เทียมเมือง และวิล โบลีโลว์ ได้ทำการวิจัยในช่วงเริ่มต้นของการใช้หลักสูตรใหม่ ๆ ผู้ปกครองจึงยังไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และเมื่อพิจารณาช่วงเวลาที่ใช้หลักสูตรมาจนถึงปัจจุบันนี้ก็เป็นเวลาประมาณ 8 ปี ผู้ปกครองจึงคุ้นเคยกับการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 และมีโอกาสที่จะได้รับทราบหรือศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับหลักสูตรมากขึ้น จึงทำให้ผลการวิจัยแตกต่างกัน ส่วนเหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ ผลการวิจัยของ วิเชียร เทียมเมือง และ วิล โบลีโลว์ นั้น เป็นความคิดเห็นของครูและผู้บริหาร ซึ่งมีความคิดเห็นว่า ผู้ปกครองไม่เข้าใจหลักสูตร ฉะนั้นข้อมูลที่ได้มาจากผู้ปกครองโดยตรง จึงอาจทำให้ผลการวิจัยแตกต่างกัน

การที่ผู้ปกครองมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรน้อยนั้น อาจมีสาเหตุมาจาก

1. การประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับหลักสูตรให้ผู้ปกครองทราบโดยตรงยังมีอยู่น้อยมาก
2. ส่วนมากทางโรงเรียนได้ประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับหลักสูตรให้ผู้ปกครองทราบ

ในช่วงปีแรกที่เริ่มเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเท่านั้น แต่ในปีต่อ ๆ ไป การประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับหลักสูตรก็แทบจะไม่ได้ดำเนินการหรือถ้าดำเนินการก็มีอยู่น้อยมาก ผู้ปกครองที่นำเด็กมาเข้าเรียนใหม่ จึงไม่ทราบความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษาเท่าที่ควร

3. เอกสารสำหรับให้ผู้ปกครองศึกษา เกี่ยวกับหลักสูตรยังมีอยู่น้อยมาก นอกจากนี้แล้ว เอกสารที่ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้จัดทำขึ้นสำหรับให้ผู้ปกครองได้ศึกษา เช่น เอกสาร ส.ป.ช. ที่ 6/2526-11/2526 ซึ่งเป็นหนังสือชุดพ่อแม่ช่วยลูกได้ใน การเรียนตามกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ ทุกกลุ่ม เหมาะสำหรับผู้ปกครองได้ศึกษา แต่ก็มีได้ แจกให้ผู้ปกครอง แต่มอบให้ศึกษานิเทศก์และโรงเรียนบางแห่งเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนและศึกษานิเทศก์ก็มีเอกสารที่จะศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรมากมายอยู่แล้ว

4. การที่ผู้ปกครองจะศึกษาเรื่องหลักสูตรหรือระบบการศึกษาเป็นของใหม่ ในชุมชนไทย ผู้ปกครองมักจะมอบความไว้วางใจในเรื่องการศึกษาให้ครูรับผิดชอบ แต่ใน

ระบบการศึกษาปัจจุบัน การศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องร่วมมือช่วยเหลือกันทุกด้านและทุกคน (ไพฑูริย์
สินลาร์ตัน 2525:80) นอกจากนี้การวิจัยในครั้งนี่ยังพบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่
การศึกษาหลักสูตรเป็นเรื่องยาก และไม่ใช้หน้าที่ หรือไม่ใช่หน้าที่วิชาการที่จะต้องไปศึกษา
ประกอบกับต้องประกอบอาชีพและมีภาระต้องรับผิดชอบอยู่มากมาย ซึ่งสำคัญกว่าการศึกษา
เรื่องหลักสูตร

5. บ้านและโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก จึงทำให้ผู้ปกครองทราบความ
เคลื่อนไหวทางการศึกษาในโรงเรียนน้อย

ข. เจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521

จากการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยและผู้ปกครองส่วนใหญ่มีเจตคติต่อหลักสูตรระดับ
ปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อหลักสูตรในทางบวกมาก มีจำนวนใกล้เคียงกับ
ผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อหลักสูตรปานกลาง ซึ่งมีร้อยละ 43.6 และ 53.2 ตามลำดับ และเมื่อ
พิจารณาโดยส่วนรวมของผู้ปกครองทั้งหมดแล้ว ผู้ปกครองส่วนมากจะมีเจตคติต่อหลักสูตรใน
ระดับปานกลางค่อนข้างไปในทางบวก ส่วนผู้ปกครองที่มีเจตคติต่อหลักสูตรในทางลบยังมีอยู่
น้อยมาก คือ รวมแล้วร้อยละ 24 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมพงษ์ จิตระดับ (2524:
37-38) ซึ่งศึกษาพบว่าผู้ปกครอง 80 เปอร์เซ็นต์ของผู้ปกครองที่เป็นตัวอย่างประชากรพอใจ
ในผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 เนื่องจากผลการ
เรียนของนักเรียนดีขึ้นกว่าเดิมหลาย ๆ อย่าง นักเรียนสนใจงานบ้านและอ่านออกเขียนได้
มากขึ้น นอกจากนี้แล้ว ชุนสิน ตระการจันทร์ (2528:82) ได้ศึกษาพบว่าผู้ปกครองส่วน
ใหญ่พอใจผลการเรียนของเด็กในกลุ่มแรงงานและพื้นฐานอาชีพทุกแขนงทั้งงานบ้าน งานเกษตร
และงานประดิษฐ์ และงานช่าง แต่ผลการวิจัยในครั้งนี่ยังกลับไปขัดแย้งกับการวิเคราะห์รายงาน
ผลการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน ประภาพรณ สุวรรณคู่ช 2525:202-206) ที่ศึกษาพบว่า
ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ยุ่
ยาก มีเจตคติที่ไม่ดีต่อหลักสูตร การที่ผลการวิจัยขัดแย้งกันนั้นอาจเนื่องมาจาก การวิเคราะห์
รายงานผลการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรของกองวิจัยทางการศึกษา ได้วิเคราะห์
จากรายงานผลการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรที่แต่ละจังหวัดได้จัดทำไว้เป็นจำนวน
ทั้งสิ้น 51 จังหวัดจาก 72 จังหวัดนั้น ได้จัดทำในช่วงปีแรกของการใช้หลักสูตรซึ่งเป็นเวลาที่
ผู้ปกครองของนักเรียนที่เข้าเรียนใหม่ได้รู้จักและได้พบกับการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตร จึง

อาจจะมีความรู้สึกที่ว่า หลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงนี้มีความยุ่งยากไม่เหมือนหลักสูตรเดิม ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการซื้อหนังสือแบบเรียนมากขึ้น จึงทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อหลักสูตร และเมื่อเด็กได้เรียนตามแนวของหลักสูตรไปได้สักระยะหนึ่งแล้ว ผู้ปกครองอาจเห็นผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้นกว่าเดิม จึงอาจเปลี่ยนแปลงเจตคติที่มีต่อหลักสูตรเป็นไปในทางบวก หรือมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรมากขึ้นกว่าเดิม

การที่ผู้ปกครองยังมีเจตคติต่อหลักสูตรในระดับปานกลางทั้ง ๆ ที่หลักสูตรนี้ได้ประกาศใช้มาเป็นเวลาถึง 8 ปีแล้วนั้น อาจเนื่องมาจาก

1. โรงเรียนจัดการประชาสัมพันธ์กับบุคคลในท้องถิ่นให้มีความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนตามแนวของหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 นี้น้อยมาก
2. บ้านและโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันน้อยมาก เมื่อผู้ปกครองมีความเข้าใจสงสัยเกี่ยวกับหลักสูตร จึงอาจจะไม่ได้รับคำชี้แจงจากครูให้เป็นที่กระจ่างชัด แต่เมื่อเห็นผลการเรียนของนักเรียนเป็นไปในทางที่ดี จึงทำให้เจตคติที่มีต่อหลักสูตรจะเป็นไปในทางบวกก็ไม่เชิง ในทางลบก็ไม่เชิง ผลของเจตคติที่มีต่อหลักสูตรของผู้ปกครองจึงอยู่ในระดับปานกลางดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

ค. การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน

จากการวิจัยพบว่า คณะแผนกเฉลี่ยและผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเสริมการเรียนให้แก่นักเรียนระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า

1. ผู้ปกครองบางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญของตนเองในการส่งเสริมการเรียน โดยคิดว่าผลการเรียนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับการสอนของครูแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น จึงละเลยมิได้ส่งเสริมการเรียนให้มากเท่าที่ควร
2. ผู้ปกครองบางส่วนไม่ทราบบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนให้แก่นักเรียนจึงมิได้ส่งเสริมหรือส่งเสริมไม่มากเท่าที่ควร ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้ยังพบว่า ผู้ปกครองต้องการทราบหรือได้รับความรู้เพิ่มเติมในเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนให้แก่นักเรียนเป็นอันดับ 2 รองลงมาจากความต้องการได้รับทราบในเรื่องรายละเอียดของเนื้อหาวิชาในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองบางส่วนก็มีความต้องการที่จะสนับสนุนการเรียนหรือส่งเสริมการเรียนให้แก่ นักเรียน แต่ยังไม่ทราบว่าบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนให้แก่ นักเรียนนั้นจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง

3. ผู้ปกครองโดยส่วนมากมีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ต้องประกอบอาชีพ จึงเห็นความสำคัญของงานในอาชีพสำคัญมาเป็นอันดับแรก เพราะความมั่นคงทางฐานะและเศรษฐกิจก็ขึ้นอยู่กับงานอาชีพ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนจึงมีความสำคัญลดน้อยลงมา ผู้ปกครองจึงส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กเรียนไม่มากเท่าที่ควร

เมื่อพิจารณาการส่งเสริมการเรียนรู้เป็นกลุ่มประสบการณ์แล้วพบว่า ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้ในในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์และกลุ่มประสบการณ์ศิลปะ (ภาษาอังกฤษ) และเมื่อพิจารณาปัญหาของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กเรียนก็พบว่า ปัญหาสำคัญอันดับแรก คือ ผู้ปกครองมีปัญหาในเรื่องความรู้ความเข้าใจในการอธิบายข้อสงสัยในการทำงาน ทำการบ้าน ตรวจการบ้าน หรือทบทวนเนื้อหาวิชาในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองประสบปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ จึงมีผลทำให้ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาความต้องการได้รับทราบในเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ก็ยังพบว่าผู้ปกครองต้องการทราบรายละเอียดในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์มากเป็นอันดับแรก ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนรู้ในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์มาก

สำหรับกลุ่มประสบการณ์ศิลปะ (ภาษาอังกฤษ) นั้น ถึงแม้จะพบว่า ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านนี้อยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาปัญหาของผู้ปกครองที่ประสบในกลุ่มประสบการณ์นี้ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาความต้องการได้รับทราบในเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ก็พบว่าผู้ปกครองมีความต้องการทราบเป็นอันดับรองสุดท้าย ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษน้อย

ง. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติของผู้ปกครอง เกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กเรียน

จากการวิจัยพบว่า ระหว่างความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรกับการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กเรียนไม่มีความสัมพันธ์กันในทางบวกตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่าความรู้และเจตคติเกี่ยวกับหลักสูตรของผู้ปกครองไม่มีผลต่อการส่งเสริมการเรียนรู้นี้อาจเป็นเพราะ

1. ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตร มีใช้ตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กเรียนโดยตรง อาจจะมีตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการเรียนรู้มากกว่าความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตร ดังที่ ศิริวัลย์

อุดมพรวิรัตน์ (2525:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกัน จะส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนต่างกัน โดยผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ จะส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญาส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาต่ำกว่า ป.4 และผู้ปกครองที่มีรายได้สูงกว่า จะส่งเสริมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนสูงกว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า

2. ผู้ปกครองส่วนมากต้องการให้นักเรียนสามารถอ่านออก เขียนได้ คิดคำนวณได้ และนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันได้ ประกอบกับค่านิยมของสังคมไทยที่ต้องการให้นักเรียนมีการศึกษาสูง ทั้งนี้เพื่อนักเรียนจะได้มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีในสังคม มองเห็นว่าการศึกษเป็นบันไดที่ก้าวไปสู่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีกว่า โดยมีได้คำนิยามว่าวัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรจะเป็นอย่างไร

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติเกี่ยวกับหลักสูตร ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการส่งเสริมการเรียน รวมทั้งเจตคติเกี่ยวกับหลักสูตรและการส่งเสริมการเรียน ผลปรากฏว่าระหว่างความรู้และเจตคติเกี่ยวกับหลักสูตรมีความสัมพันธ์กันในทางบวก สำหรับผู้อื่นแล้วไม่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันทางสถิติ

การที่ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรมีความสัมพันธ์กันในทางบวกนั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้ปกครองมีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรสูงแล้ว เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อหลักสูตรย่อมสูงหรือมีเจตคติเป็นไปในทางบวกมากตามไปด้วย ซึ่ง ประภาเพ็ญสุวรรณ (2520:14) ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมในขั้นแรกที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมทางด้านเจตคติ ดังนั้น เมื่อผู้ปกครองมีความรู้หรือได้รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักสูตรถูกต้องแล้วก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร ในขณะที่เดียวกัน การที่ผู้ปกครองจะมีความพอใจยอมรับและเกิดเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรนั้น จะต้องรู้เรื่องหลักสูตรพอสมควรจึงจะตัดสินใจได้ว่ามีความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติต่อหลักสูตรอย่างไร

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการส่งเสริมการเรียน ซึ่งจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเป็นความรู้ในเรื่องของระบบการศึกษา ซึ่งผู้ปกครองมิได้นำความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรนี้มาใช้ในการส่งเสริมการเรียนโดยตรง จากการสัมมนาการศึกษาเรื่อง "พ่อแม่และเด็กไทย" (คณะครูคำสอน สุพิลาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522:17) ได้พบว่า

พื้นฐานทางความรู้หรือการศึกษาของพ่อแม่ก็มีส่วนที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนของนักเรียนอีกส่วนหนึ่งด้วย ดังนั้นการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ผู้ปกครองอาจจะต้องใช้ความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ทางด้านวิชาการ สำหรับการแนะนำ อธิบายข้อสงสัย ตลอดจนทบทวนเนื้อหาวิชาให้แก่นักเรียน หรืออาจจะต้องใช้ความรู้ทางด้านจิตวิทยาด้วย เช่น กล่าวชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้สำเร็จ ให้กำลังใจในการเรียนแก่นักเรียนอยู่ตลอดเวลา จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนเพื่อให้เด็กมีความพร้อมและกำลังใจในการเรียน เป็นต้น

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติเกี่ยวกับหลักสูตรและการส่งเสริมการเรียน จากการวิจัยพบว่า ตัวแปรทั้งสองนี้ไม่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีตัวแปรอื่นเข้ามามีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการเรียนมากกว่า ถึงแม้ว่าผู้ปกครองจะมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรเพียงใด มีความต้องการจะส่งเสริมการเรียนให้แก่เด็กเรียนให้มากที่สุด แต่อาจมีอุปสรรคในด้านฐานะทางเศรษฐกิจ จากการสัมมนาการศึกษาเรื่อง "พ่อแม่และเด็กไทย" (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522:14) ได้พบว่า พ่อแม่จะส่งเสริมการเรียนของลูกได้เต็มที่หรือไม่ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของพ่อแม่เป็นส่วนสำคัญด้วย ดังนั้นพ่อแม่ที่มีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร แต่อาจมีอุปสรรค ปัญหาในด้านฐานะทางเศรษฐกิจจึงมิได้ส่งเสริมการเรียนได้อย่างเต็มที่

จ. ปัญหาของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนให้แก่เด็กเรียน

จากการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีปัญหาในการส่งเสริมการเรียนระดับปานกลาง และผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 47.6 ก็มีปัญหาในการส่งเสริมการเรียนอยู่ในระดับปานกลางด้วย และเมื่อพิจารณาปัญหาในการส่งเสริมการเรียนโดยละเอียดแล้วพบว่าผู้ปกครองมีปัญหามากในเรื่องความรู้ ความเข้าใจในการอธิบายข้อสงสัยในการทำงาน ทำการบ้าน ตรวจการบ้าน หรือทบทวนเนื้อหาวิชาในกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ การกระตุ้นให้นักเรียนศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ การให้เวลาในการเอาใจใส่ในการเรียนของนักเรียน ความรู้ความเข้าใจในบทบาทของผู้ปกครองที่จะส่งเสริมการเรียนให้แก่เด็กเรียน และความรู้ความเข้าใจในการอธิบายข้อสงสัยในการทำงาน ทำการบ้าน ตรวจการบ้านหรือทบทวนเนื้อหาวิชาในกลุ่มทักษะภาษาไทย จะเห็นว่าผู้ปกครองมีปัญหาในเรื่อง โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ประถมศึกษา พ.ศ. 2521 โดยเฉพาะในกลุ่มทักษะ ทั้งคณิตศาสตร์และภาษาไทย ซึ่งได้มีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระไปจากเดิมมากจึงทำให้ผู้ปกครองมีปัญหาในเรื่องความรู้ ความเข้าใจในการอธิบายข้อสงสัยในการทำงาน ทำการบ้าน ตรวจการบ้าน หรือทบทวนเนื้อหาวิชาในกลุ่มทักษะทั้งคณิตศาสตร์และภาษาไทย มากกว่ากลุ่มประสพการณ์อื่น ๆ ปัญหาในการส่งเสริมการเรียน

เรียนที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ ปัญหาในเรื่องความรู้ ความเข้าใจในบทบาทของผู้ปกครองที่จะส่งเสริมการเรียนให้แก่เด็กเรียน แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองยังมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทของการส่งเสริมการเรียนอยู่น้อยมาก ผู้ปกครองยังไม่ทราบแน่ชัดว่า ในการส่งเสริมการเรียนให้แก่เด็กเรียนนั้น ผู้ปกครองจะต้องปฏิบัติอย่างไร สิ่งน่าที่จะเป็นหน้าที่ของโรงเรียนในการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบบทบาทในการส่งเสริมการเรียนร่วมกับทางโรงเรียน

๑. ความต้องการของผู้ปกครองในการรับทราบเรื่องหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521

จากการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองร้อยละ 65.1 เคยศึกษาเรื่องหลักสูตรมาแล้ว ส่วนผู้ปกครองร้อยละ 34.9 จะไม่เคยศึกษาเรื่องหลักสูตรมาก่อน จะเห็นว่าผู้ปกครองที่ศึกษาเรื่องหลักสูตรมีมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ศึกษา ส่วนแหล่งที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรมากที่สุด คือ โรงเรียน เพราะทางโรงเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา เมื่อหลักสูตรเปลี่ยนแปลงจึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบอยู่แล้ว โรงเรียนจึงเป็นแหล่งที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรได้มากที่สุด

เมื่อสอบถามความต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเพิ่มเติม พบว่า ผู้ปกครองส่วนมากร้อยละ 88.4 ต้องการได้รับความรู้เพิ่มเติม มีเพียงร้อยละ 11.6 เท่านั้นที่ไม่ต้องการได้รับความรู้เพิ่มเติม และส่วนใหญ่แล้วก็ต้องการที่จะให้โรงเรียนเป็นผู้ชี้แจงย่อมแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญในการที่จะประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้ผู้ปกครองทราบ และควรที่จะประชาสัมพันธ์ความเคลื่อนไหวทางการศึกษาให้ผู้ปกครองทราบอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการศึกษาและมีความกระตือรือร้นในการส่งเสริมการเรียน ทั้งยังก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองอีกด้วย

ส่วนเรื่องผู้ปกครองต้องการทราบมากที่สุด คือ รายละเอียดของเนื้อหาวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะกลุ่มทักษะคณิตศาสตร์และภาษาไทย ซึ่งจากผลการวิจัยด้านปัญหาของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนก็พบว่า ผู้ปกครองมีปัญหาในด้านความรู้ ความเข้าใจในการอธิบายข้อสงสัยในการทำงาน ทำการบ้าน ตรวจการบ้าน หรือทบทวนเนื้อหาวิชาในกลุ่มทักษะ คณิตศาสตร์ และภาษาไทย ซึ่งเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่า ผู้ปกครองยังไม่เข้าใจในรายละเอียดของเนื้อหาวิชาในกลุ่มทักษะเท่าที่ควร ผู้ปกครองจึงมีปัญหาในเรื่องนี้สูงกว่าเรื่องอื่น ๆ ทำให้ผู้ปกครองต้องการได้รับทราบรายละเอียดของเนื้อหาวิชาในกลุ่มทักษะมากเป็นอันดับแรก นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปกครองมีความต้องการทราบเรื่องบทบาทของผู้ปกครองใน

การส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน เป็นอันดับรองลงมาซึ่งสอดคล้องกับด้านปัญหาในการส่งเสริมการเรียนรู้ ที่พบว่า ผู้ปกครองมีปัญหาค่าเฉลี่ยในการส่งเสริมการเรียนรู้ ความเข้าใจในบทบาทของผู้ปกครองที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน ย่อมแสดงให้เห็นว่า เมื่อหลักสูตรเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนการสอนก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย ผู้ปกครองจึงมีปัญหาค่าเฉลี่ยในการส่งเสริมการเรียนรู้ ความเข้าใจในบทบาทของผู้ปกครองที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน จึงทำให้ผู้ปกครองต้องการทราบเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน

ย. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชุดที่ 2 (สำหรับนักเรียน) และแบบสอบถามชุดที่ 3 (สำหรับครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6)

จากการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมแล้วค่าเฉลี่ยในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของนักเรียนและครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เท่ากับ 3.00 และ 2.84 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ได้จากแบบสอบถามชุดที่ 1 ซึ่งได้เท่ากับ 2.93 และเมื่อนำค่าเฉลี่ยในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียน และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแล้ว พบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียน และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ข้อมูลในด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนั้น น่าเชื่อถือมากขึ้น เพราะข้อมูลในส่วนนี้นักเรียนซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับผลโดยตรงจากการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองและข้อมูลในส่วนนี้ของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ให้ผลไม่แตกต่างจากความคิดเห็นของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้ส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กนักเรียนโดยตรง

จากการวิจัยทำให้ทราบว่า ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรไม่ส่งผลต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ แสดงว่าความรู้และเจตคติเกี่ยวกับหลักสูตรมีอิทธิพลประกอบสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กนักเรียน สิ่งที่ยังตระหนักคือ บทบาทในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่มีต่อเด็กนักเรียน ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จในชีวิต การเรียนแทบทั้งสิ้น แต่การที่ผู้ปกครองจะทำได้เพียงใด มีวิธีการเช่นใดนั้น ผู้ปกครองบางส่วนอาจจะยังคลุมเครือในบทบาทนี้อยู่ และจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง 148 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27.9 ของตัวอย่างประชากรผู้ปกครอง ผู้วิจัยได้ข้อสังเกตว่า ผู้ปกครองมี

ความรัก ความห่วงใย คาดหวังจะให้เด็กเรียนเป็นคนเก่ง และประสบความสำเร็จในการเรียน แต่ไม่ทราบวิธีที่สนับสนุนหรือส่งเสริมการเรียนให้แก่เด็กเรียน โรงเรียนจึงเป็นแหล่งสำคัญในการที่จะกระตุ้นให้ผู้ปกครอง เห็นความสำคัญของบทบาทในการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง และให้ผู้ปกครองได้ทราบบทบาท วิธีการในการส่งเสริมการเรียนให้แก่เด็กเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

1. ควรให้ความร่วมมือกับโรงเรียนสนับสนุนการเรียนแก่เด็กเรียนในช่วงเวลาว่าง ให้ความสำคัญ เพราะการศึกษาในช่วงนี้จะเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนต่อไปในอนาคต
2. ควรมองเห็นความสำคัญในบทบาทของผู้ปกครองว่า ผู้ปกครองก็มีส่วนต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน มิใช่ขึ้นอยู่กับครูแต่เพียงผู้เดียว
3. ควรติดต่อกับครูประจำชั้นของนักเรียนอยู่เสมอ เพื่อทราบความเป็นไปและความสามารถของนักเรียนที่โรงเรียน เพื่อผู้ปกครองจะได้สนับสนุนความสามารถของนักเรียนได้อีกทางหนึ่งด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับโรงเรียน

1. โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบบทบาทในการส่งเสริมการเรียนร่วมกับทางโรงเรียน
2. โรงเรียนควรติดต่อกับผู้ปกครองอยู่เสมอด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การออกวารสารโรงเรียนเชิญผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ฯลฯ เพื่อให้ผู้ปกครองจะได้เห็นความสำคัญของการศึกษาและให้ความร่วมมือในกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียนมากขึ้น
3. ครูควรรายงานความก้าวหน้าหรือปัญหาในการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอยู่เสมอ
4. การจัดตั้งสมาคมผู้ปกครองและครูของโรงเรียนขึ้น จะมีประโยชน์ในการประสานงานระหว่างบ้านกับโรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง
2. ควรศึกษารูปแบบในการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองตามแนวทางการเรียน

3. ควรศึกษาการส่งเสริมการเรียนตามแนวทางการเรียนการสอนของหลักสูตร
ประถมศึกษา พ.ศ.2521 ของผู้ปกครองในเมืองและในชนบท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย